

ODENSE FRISKOLE

2016
2017

Redaktion

Dorthe Stærmosé
Pernille Baun Jørgensen
Thomas Allesø (ansvarshavende)
Michael Hoff (redaktør)

Alle sort/hvide fotos er taget af fotograf Charlotte Dahl

Kontakt & info

Kontoret

Hjallesevej 2, opg. B
5000 Odense C. 6612 1571
E-mail: OF@odense-friskole.dk
Hjemmeside: www.odense-friskole.dk

Her træffes

Skoleleder Thomas Allesø ts@odensefriskole.dk
Viceskoleleder Thomas Hestelund tm@odensefriskole.dk
Sekretær Charlotte Mølgaard 6612 1571

Skolepenge og bogholderi

Bogholder Birgitte Offersen 6311 1837

Diverse

Skolepedel Erik Præst. 2093 1571
Medarbejderstuen. 6311 2905
Sundhedspl. Lene Hylleberg . . . 2147 0373

Skolefritidsordningen

12.00-16.45 officielle nr. 6311 1830
Stueetagen (Bh. og 1. kl.) 6311 1830
1. sal (2. og 3. kl.) 6311 1839

Bestyrelsen består af

Lisbet Foged, formand. 2628 9680
Stig Højmark Jensen, næstform.. 2274 1092
Annette Anker Pedersen 2614 0221
Magnus Fridén 4024 0262
Anders Majland Jensen 2125 0302
Thomas Wilrodt 6160 0574
Mette Lund Møller 4055 6410

Skolens tilsynsførende

Hejin Andreasen. 6539 1308
hejin@dbmail.dk

**Skolens kalender findes på hjemmesiden:
<http://www.odense-friskole.dk>**

Indhold

- 04** En sommerhilsen fra Thomas
- 08** Ombygning
- 10** På tur til Egeskov Slot
- 12** Årets gang
 - 13** Efterår og Troldesnak
– flexuge på 1. årgang
 - 14** Livstræet i skolegården
– flexuge på mellemtrinnet
 - 16** To dage planlagt og gennemført af elever – flexuge i overbygningen
- 17** Hilsen fra bestyrelsen
- 21** Hvor kommer papiret fra
– miljøprojekt i børnehaveklassen
- 22** Teater
 - 22** Krybbespil med moderne twist på 4. årgang
 - 23** Egons store plan
– teater på 6. årgang
 - 25** Barnet katten og den røde rose
– årets musical
- 26** 103 års fødselsdag
- 27** Trivselsundersøgelse
- 28** Fastelavn
- 29** Skal - skal ikke....
- 31** "Den sad, den sad, du ka' tro den sad, der sidder den sgu godt"
- 32** Robuste børn
- 34** Dukketeater i det nye Odeon
- 35** Fælleslejr lige om lidt - version 2017
- 36** Mini SFO
- 39** Børneanekdoter
- 40** Skolevalg - også på Odense Friskole
- 41** Udedage med børnehaveklassen
- 43** Udstillinger på torvet
- 44** Ny fællesfaglig naturfagsprøve
- 45** Sidste skoledag
- 46** Medarbejdernyt

En sommerhilsen fra Thomas

Af: Thomas Allesø

Når jeg har et ledigt øjeblik – og jeg ellers kan lokke min kone med – så står den på sommerhus på Langeland. Den stod på sommerhus i Påsken. Jeg synes, huset har verdens bedste beliggenhed. Det ligger på østsiden, ud til Langelandsbæltet og næsten altid i læ

for regn og vind. Hvis jeg sidder stille på terrassen, går rådyrene i haven, og jeg kan høre alverdens fugle kvidre. Vandets farver skifter i takt med, at skyerne løber over himlen og konturerne af den fjerne lollandske kystlinje står mere eller mindre skarpe – kort sagt synes jeg, at jeg får en storslået naturoplevelse, hver gang jeg sætter mig på terrassen. Og bedst som man kan føle sig

henført til en nærmest romantisk forestilling om uberørt natur sejler noget af det mest teknologisk avanceret, som mennesket kan præstere, forbi 300 meter ude i bæltet. Når et næsten 500 meter langt containerskib passerer på kort afstand, kan man blive ligeså overvældet og stille som ved naturoplevelsen. Og man kan lade tankerne flyve og forestille sig alle mulige eksotiske destinationer for de store flydende minisamfund. Hvad er skibet lastet med? Hvor skal det hen? Hvordan er livet som sømand på sådan et stort skib? Fra mine mange timer på terrassen igennem årene kan jeg genkende mange af de store skibe på tv rundt om i alverdens havne.

Men hvad med os? Hvor sejler vi hen? – hvilken kurs? Har vi den nødvendige ballast i tankene til at kunne holde balancen? Evner vi fortsat at holde de Grundtvig/koldske tanker om skole og livsoplysning i hævd i en tidssvarende og moderne version?

I fællesskab er jeg slet ikke i tvivl om, at vi fortsat kan lave god og moderne skole – stærkt forankret netop i det grundtvig/koldske tankegods.

Odense Friskole skal fortsat være eksponent for livets skole. En skole hvor vores børn lever og hele tiden øver sig på livet: Per Schultz Jørgensen taler om behovet for at tage barnet i hånden. Behovet for at den voksne tager sig den tid, det tager at møde barnet nysgerrigt og anerkendende. At man sammen går over broen – at man i øjenhøjde med hinanden, møder det svære, det ukendte, nederlagene og ikke mindst sejrene.

**”Odense Friskole
skal fortsat være
eksponent for
livets skole.
En skole hvor
vores børn lever
og hele tiden
øver sig på livet”**

I min beretning sidste år, slog jeg tonen an til, at der efter mange års ensidigt fokus på den målbare elevpræstation, måske var begyndt at vise sig små sprækker i denne position. Den udvikling, synes jeg, har taget fart. Både ved udmeldinger fra ministeren og ikke mindst lokalt her i Odense, som tidligere i år havde inviteret til et kæmpe dannelses-kick-off i OCC. Det er intentionen, at samtlige knap 6500 medarbejdere i børne- og Ungeafdelingen nu vender lyset mod det hele menneske og er nysgerrige på at få skabt en bedre balance mellem arbejdet med barnets målbare færdighedskundskaber og de mere diffuse personlige og sociale kompetencer. Jeg kunne godt unde alle børn og unge i Odense de muligheder, jeg synes, vi giver vores unge for at komme godt på vej. Fx som udtryk i vores gode samarbejde med Inger Bergeon fra valgmenighedskirken. De sidste par år har Inger haft både gruppesamtaler og individuelle samtaler med nogle af de af vores børn, hvis forældre er blevet skilt, og som har haft behov for et fortroligt rum, hvor man har kunne tale med Inger og andre børn i samme situation. Inger har i øvrigt også været gæst ved nogle af vores morgensange.

Byggeriet – eller måske rettere sagt; den meget omfattende ombygning af bygningen med den store sal – er rykket nærmere sin

begyndelse, og håndværkerne går i gang i ugen op til sommerferien. Vi har hele året været i gang med forberedelserne. Mere om det i den efterfølgende artikel.

Men den sidste uge i dette skoleår bliver altså startskuddet på en spændende og ventet modernisering, men også kulminationen på et års omfattende forberedelse af endnu en fælleslejr. Jeg glæder mig helt vildt til for første gang at opleve denne vel nærmest ikoniske tur, som hele vores skole deltager i hvert femte år. Jeg synes, det er fantastisk, at vi har så mange forældre, som både kan og vil afsætte tid til og bruge ressourcer på at bakke op om sådan et kæmpe arrangement – et arrangement, som ikke kunne lade sig gøre uden deres indsats. Knap 60 forældre har meldt sig som frivillige i hele ugen. Og jeg synes, det er dejligt og meget vigtigt, at vi fortsat kan fastholde en kultur blandt alle vores medarbejdere, hvor de er villige til at investere ekstraordinære kræfter og tid på deres arbejde. Uden denne indstilling ville fælleslejren heller ikke kunne lade sig gøre.

Et helt andet område hvor vi har brugt ekstra kræfter, har været på vores måde at strukturere vores skoledag med de differentierede lektionslængder: 42½ minutter lange lektioner før kl. 12.00. Og 55 minutter lange lektioner efter kl. 12.00.

”Vi føler et stigende behov for at kunne være tættere på klassens og den enkelte elevs sociale, personlige og faglige trivsel”

De var i sin tid en del af vores svar på den seneste folkeskolereform. Et ønske om at tilgodese nogle fag og aktiviteter med mere tid uden at gøre skoledagen tilsvarende lang som i folkeskolen. Som med alle andre beslutninger af denne type, er det vigtigt løbende at forholde sig til holdbarheden. Der har især været to forhold, som har forstyrret de gode intentioner.

1. Strukturen har medført en for stor uigenkendsigtighed ift. lærernes arbejdstid.

2. Af skematekniske årsager har vi alligevel ikke haft mulighed for at efterleve vores tidligere beslutninger ift. alle fag.

Efter en lang og meget grundig evaluering indstillede Rådet til bestyrelsen et forslag om, at alle lektioner fra næste skoleår bliver 45 minutter lange. Bestyrelsen godkendte. Det er meget naturligt de ældste klasser, som bliver mest berørt, da de er de klasser, som har flest lektioner over middag. I forlængelse af denne proces har bestyrelsen bedt os om at lave et generelt eftersyn af vores fagbeskrivelser og prioritering af fagene på skemaerne. Det tager vi hul på i næste skoleår.

Så ringetiderne ændrer sig fra næste skoleår. Skemaet kommer også til at se lidt anderledes ud. Vores fælles morgensang bliver skemalagt med et kvarter hver dag fra kl. 8.00. Vi tillægger vores morgensang kolossal stor betydning, og vi bruger mange resurser på

den, så jeg er glad for, at den så også får en mere synlig placering i vores hverdag.

En anden forandring bliver, at overbygningen går fra én lang skoledag om ugen, til to lange skoledage på en uge. Det skyldes, at vi opretter en ekstra time/et ekstra ugentlig fag, hvor vi håber at få bedre betingelser for at møde de unge mennesker. Vi føler et stigende behov for at kunne være tættere på klassens og den enkelte elevs sociale, personlige og faglige trivsel. Initiativet kommer fra lærerne selv, og jeg er stolt over, at vi også strukturelt og økonomisk kan understøtte vores værdigrundlag om fokus på hele barnet/den unge. Hos os vil vi kalde timen for Fordybelsestime.

Tak til alle for endnu et godt skoleår for Odense Friskole. Jeg ser frem til det næste sammen med jer og ønsker alle en rigtig god sommer.

Ombygning af store sal, mad

Af: Thomas Alleseo

Byggeriet – eller måske rettere sagt; den meget omfattende ombygning af bygningen med den store sal – er rykket nærmere sin begyndelse. Vi har hele året været i gang med forberedelserne.

Først et hurtigt tilbageblik: Odense Friskole ejer en beboelsesejendom, Kragssbjergvej 7, som vi naturligvis ønsker at lave skole i. Derudover har vores store fine bygning med den store sal i stueplan længe trængt til en modernisering. Og endelig så er den lidt trange plads blevet

endnu mere trang ifm., at vi startede mini-sfo op. vi mangler ganske enkelt lokaler fra marts måned, hvor mini starter. Vi har igangsat en proces, hvor vi vil søge om en lokalplansændring ift. Kragssbjergvej 7. Vi laver altså alt det forberedende arbejde mhp. i fremtiden at kunne inddrage denne matrikel i vores skoledrift. Tidsperspektivet for Kragssbjergvej 7 er altså endnu meget usikkert.

1. sal indgang til madkondskab

Kælder

1. sal nuværende musiklokale

kundskab og musik

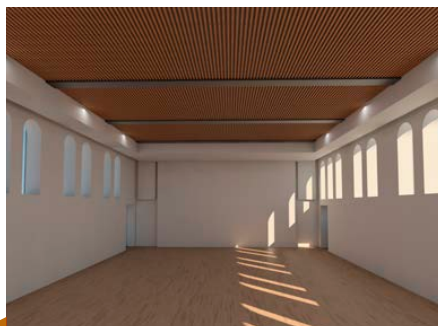
Den indvendige modernisering af vores store bygning med den store sal er derimod nært forestående. I et tæt samarbejde med arkitekt og især de berørte faggrupper synes jeg, vi er nået frem til nogle virkelig spændende løsninger.

De aktiviteter, vi har haft for øje, er idræt, madkundskab, musik, musisk linje og muligheden for at skabe et par ekstra undervisningslokaler. Udover æstetik og funktionalitet, vægter vi brug af bæredygtige materialer i byggeriet.

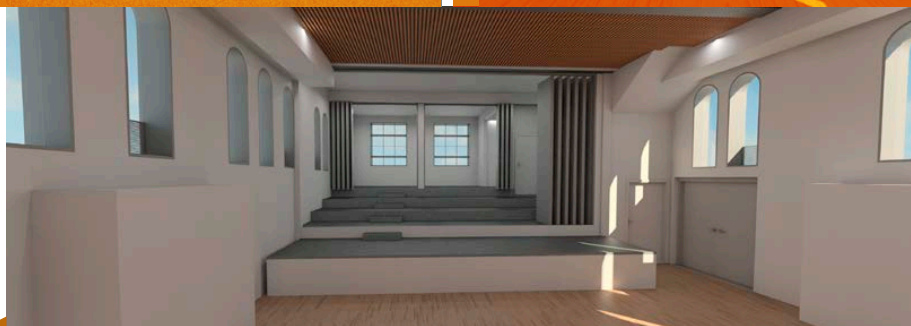
Håndværkerne rykker ind i den sidste uge før sommerferien – i den uge hvor vi er på fælleslejr, og vi forventer arbejdet afsluttet i november. Det giver meget naturligt nogle udfordringer for huset og ikke mindst for de berørte faggrupper i byggeperioden – udfordringer jeg er sikker på, vi i fællesskab kan finde fornuftige løsninger på. Så snart tegningerne er færdige, vil de blive udstillet, og I vil kunne danne jer et bedre samlet overblik over arbejdet, men her dog et lille "smugkig":

Gymnastiksal set fra scene

Gymnastiksal - scenen lukket

Gymnastiksal - scene åben

På tur til Egeskov Slot

Af: Jakob Riis-Søndergaard

En skinnende sol strålede ud over Odense Friskole en onsdag morgen. Klokken var 9 og børnene fra indskolingshus gjorde sig parate til at rykke undervisningen ud af de vante rammer i Odense for en stund for i stedet at tage på en stor fælles udflugt. 176 elever og 30 voksne stod forventningsfulde og velforberejede klar på legepladsen til at drage på eventyr til Egeskov Slot.

I dagene op til havde der allerede været en spændt stemning i skolens SFO og historierne om Egeskov Slot florerede livligt blandt eleverne. Det var vidst noget med, at der var en stor labyrint, man kunne fare vild i. Nogle havde endda turde besøge en uhyggelig kælder, hvor der gemte sig et uhyggeligt monster. Der kunne også fra eleverne for-

tælles middelalderdrømme om riddere og prinsesser og det halve kongerige.

Således drog vi alle i samlet flok i fire busser, opdelt klassevis, præcis kl 9:30 af sted og landede kl 10:00 i indkørslen til Egeskov slot, hvor vi efter et kort åndedrag på parkeringspladsen kunne gå ubesværet igennem entreen, da Tommy havde styr på billetterne.

Ligeså snart vi trådte ind ad porten, opstod stemningen og følelsen af at være sammen "et andet sted". Eleverne udviste stor modenhed og gode manerer, og der var en god stemning klassetrinnene imellem.

Det var aftalt, at hver klasse gik rundt for sig med deres klasselærer, pædagoger og de

frivillige forældre og bedsteforældre, der havde tilmeldt sig til stor nytte og glæde, indtil vi skulle mødes til frokost igen.

Vi var alle heldige at have gode guides med. Både i form af børnenes fortællinger om tidligere og nye oplevelser og opdagelser i haven og på legepladsen. Men også pædagogerne og lærerne havde spændende beretninger.

Til frokost mødtes vi foran Egeskovs store labyrint og efter en god og velfortjent energipladning kunne børnene ikke holdes tilbage længere, og de løb spændte ind i labyrinten. Andre gik i stedet en tur oppe under trækroneerne, der stod nyligt sprunget ud, eller legede frit på legepladsen under godt opsyn.

Man kunne også tage endnu en rundtur på opdagelse i Draculas kælder, hvor mange fik sig et lille chok med i bagagen. Der var trængsel, og Dracula må have haft en god frokost.

Andre var spændte over de flotte biler og motorcykler, der fortalte om svundne tider, og børnene stillede mange interessante spørgsmål, der kunne sætte tilværelsen i perspektiv.

Da klokken nærmede sig 13:30, samledes vi alle igen, så de tiltagende varme og vindtrætte børn fulde af indtryk kunne få sig en is, der blev uddelt og lystigt indtaget på græsset. Man kunne mærke, børnene nød at være ude i bredere horisonter, og de var gode til at være sammen på tværs af klasser og aldre. Til sidst var der lige plads og kræfter til de sidste lege, før vi pænt marcherede ud under Egeskovs fortryllende trækroneer til fire ventende busser.

Efter en varm tur hjem i bus sluttede dagen tilbage på Odense Friskoles legeplads, hvor det hele startede, og det var tid til at fordøje det hele derhjemme.

Årets gang...

Af: Michael Hoff

Årets gang på skolen er præget af et væld af forskellige aktiviteter. Arrangementer i huset, arrangementer ude af huset, hvoraf flere er omtalt andetsteds i bladet, og rejser til andre landsdele og lande.

Som eksempler kan i flæng nævnes:

Udnyttelse af HCA Festivals og Odense Kortfilmfestivals mange tilbud, 6. klasses tur til Bornholm, 9. og 10. klassernes ture til hhv. Prag, Berlin og Madrid, den traditionsrige motionsdag med fælles opvarmning, dans, konkurrencer på OKS og sammenlagt 1300 km. løb for de yngste elever, samarbejde med kunstneren Hans Kjær om udarbejdelse af krucifikser udstillet i Rådhushallen, forældreovertagelse af undervisningen for en dag mens medarbejderne afholdt pædagogisk dag med fokus på skolesyn og værdier, den faste juleklippedag, Spirekoret's koncert i Domkirken, 5. årgangs deltagelse i Spil Dansk Dag, Børnerettighedsdag i indskolingen, luciaoptog, 4. årgangs

juleforestilling, 6. årgangs forårsstykke, musisk linjes forestilling, lanternearrangement med oplæsning af de store for de små, diverse overnatninger på skolen af en række forskellige klasser, besøg på TV2, Brandts, Nørregaards Teater og Odense Symfoniorkester, skolevalg, projektopgaver i de større klasser, OSO-opgave i 10. klasse, arrangementer for de nye minier, krop og naturs tur til Norge, fastelavn, terminsprøver, en række spændende udstillinger på torvet, 8. klassernes besøg i København, diverse praktikuger, fælleslejr og meget, meget mere....

Udover alt dette og det meget, meget mere... afholdt vi igen i år to **flexuger**, hvor det sædvanlige skema med mange forskellige fag er byttet ud til fordel for fordybelse og en mere værkstedsorienteret/emneorienteret undervisning.

Her følger tre eksempler:

Efterår og trolde snak

– flexugerne på 1. årgang

Af: Pernille Baun

Uge 41

Forventningsfulde og godt pakket ind travede 1.a og 1.b af sted på tur til Oksonstien mandag morgen for at gå på opdagelse i den underfulde skov, som var fyldt af efterårets smukke farver. Eleverne skulle bl.a. samle blade og lede efter andre sjove ting, som kunne bruges til resten af ugen. Årets første flexuge blev nemlig brugt på temaet "efterår" i 1.a og 1.b.

De andre tre dage op til motionsdagen og efterårsferien blev brugt i tre forskellige værksteder. Det ene værksted omhandlede primært danskfagligt stof med fokus på historien om Pindsvinet Stikke. Eleverne skrev selv historier om pindsvin ved hjælp af den opdagende skrivning samt børnestavning.

Det andet værksted var en blanding af matematik og natur/teknik. Her undersøgte eleverne de blade, som de havde samlet den første dag og lærte bl.a. at arbejde med omkreds og areal af deres egne blade.

Det sidste værksted faldt i god jord hos alle, for her skulle eleverne male deres egne efterårstræer. Stammen blev malet på et stykke karton, og de allerede brugte blade fra matematikværkstedet blev genbrugt til kronen på træet.

Uge 6

Ligesom den første flexuge var inddelt i tre værksteder, benyttede vi samme opbygning med tre værksteder tirsdag-torsdag. I denne omgang handlede forløbet om "trolde". Efter en fælles introduktion og trolde snak gik vi alle udendørs og spillede en omgang "trolde-stratego". Her kæmpede klasserne imod hinanden, men blev også delt drengene mod pigerne, hvilket var til stor glæde for alle.

Værkstederne var ligeledes denne gang inddelt i et danskfagligt værksted, matematisk og musisk værksted og et kreativt værksted. Eleverne fik både produceret store malede trolde, en lille trolde, som kunne åbne sin mave og lavet trolde-danse / trolde-historier til musik.

Som afslutning på ugen så vi i fællesskab filmen "Æsketrolde", som var en helt anden slags trolde end, hvad vi hidtil havde arbejdet med.

Livstræet i skolegården

– flexuge på mellemtrinnet

Af: Ene Wassilefsky-Møhring

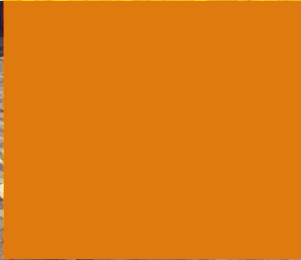
På mellemtrinnet var det kunst og udsmykning, der var i højsæde i uge 41, hvor hele skolen igen havde flexuge. I fire værksteder fordybede børnene i 4., 5. og 6. klasse sig i håndværksmæssige teknikker ugen igennem, inden ugen blev rundet af med den fælles motionsdag for hele skolen.

Der blev arbejdet med både sømbilleder, ståltrådsbilleder, trykkekunst og trærelief. Det var i denne uge, at det store Livstræ i skolegården blev til.

Forud for ugen var forberedt 50 store træbrikker, der tilsammen udgjorde et fire meter højt "puslespil" – som, når det blev lagt, blev til vores kæmpestore læringstræ, **Livstræet**. Børnene arbejdede med stor flid og engagement på at give den enkelte brik liv. Det gjorde de ved at mejsle, skære og hugge ud i træets overflade. På den måde blev hver enkelt brik unik, særegen og samtidig en væsentlig del af det store, samlede billede. Det var et kæmpestort arbejde, der krævede megen tålmodighed og fordrede til en utrolig høj grad af overblik, samarbejde og kommunikation på tværs af børnene; hele tiden var det væsentligt at holde sig for øje, hvor i træet, der blev arbejdet.

Ugen skred fremad, og de enkelte brikker begyndte at tage form. Slutteligt blev hele træudsnittet overfladebrændt for at fremhæve det unikke, individuelle arbejde i hver af brikkerne. Dermed blev børnenes kunstværk klar til at blive sat op.

To dage planlagt og gennemført af elever

– flexuge i overbygningen

Af: Michael Hoff

Op til årets anden flexuge havde elevrådet bedt om større indflydelse på indholdet af ugen, og de gik faktisk så vidt som til at foreslå, at de selv ville planlægge to af ugens dage og samtidig stå for undervisningen. Lærerne skulle udelukkende fungere som konsulenter og praktiske grise.

Det syntes både elever og voksne var en rigtig god idé, og elevrådet afholdt i fællesskab med tre lærere en planlægningsdag, som mundede ud i flg. workshops:

Fashion, Bagedyst, Kreativt Værksted, Politisk Debat, Skoleblad, Bybilleder, Computerudvikling, Lav et Idrætsspil, Styrketræning, Skønhedspleje og Basketball.

Det var en meget stor fornøjelse for de voksne at se de ældste elever tage ansvar og komme så aktivt på banen, og det er så absolut en idé, som tåler gentagelse.

Hilsen fra bestyrelsen

Af: Lisbet Foged, bestyrelsesformand

Odense Friskole ledes af en forældrevalgt bestyrelse, som vælges på den årlige generalforsamling på skolens årsmøde.

På årsmødet sidst i april var kun Magnus Fridén på valg. Han blev genvalgt, og vi fortsætter derfor de samme syv forældre, som har siddet i bestyrelsen nu i et år.

Vi er:

Magnus Fridén, far til Linnéa 2.a og August 6.a

Thomas Wilrodt, far til Thit i 1.b og Frida i 5.a

Anders Majland, far til Amalie i 3.a

Stig Højmark, næstformand og far til Viggja i 2.a og Inger-Marie i 4.a

Annette Anker, mor til Aya i 5.a

Mette Lund Møller, mor til Ludvig i 4.b og Valgmenighedens medlem

Lisbet Foged, formand og mor til Agnes i 3.a og Amanda i 9.a

Bestyrelsesmedlemmer vælges for fire år ad gangen, med mindre nogle medlemmer vælger at stoppe midt i den valgte periode, så vælger vi en til at træde ind i den tid, der er tilbage af perioden.

Som suppleant blev Michal Falkenberg-Knudsen, far til Victoria i MiniB valgt.

Suppleanten får vi brug for i tilfælde af, et medlem træder ud af bestyrelsen i løbet af året eller er fraværende i en længere periode. Suppleanten bliver med andre ord ikke indkaldt ved afbud til et enkelt møde.

På årsmødet aflægges både skoleleder og formand beretning. Denne artikel er en lettere omskrivning af formandens beretning.

Bestyrelsens opgaver

Det er jer forældre, der tildeler os i bestyrelsen ansvaret for at træffe de beslutninger, som sikrer rammerne for skolens udvikling og drift. Det er dog meget få endelige beslutninger, vi i bestyrelsen sidder alene med.

Samtlige bestyrelsesmøder holder vi med skolens ledelse, dvs. Thomas, Thomas og Tommy. Desuden deltager lærernes tillidsmand og medarbejderrådets formand – lige nu er det henholdsvis Sidsel og Krista. Det betyder altså, at beslutninger træffes i et samarbejde mellem forældrerepræsentanter, ledelse og medarbejderrepræsentanter. Ansvaret for den daglige drift overlader vi til ledelsen og medarbejderne – det er dét, vi har ansat dem til: at videreføre og videreudvikle Odense Friskole på det værdigrundlag, vi har.

Farvel til Torsten Bo og velkommen til Thomas Hestelund

Dette skoleår startede med, at Torsten Bo fik job som skoleleder på Kertemindeegnens Friskole, og vi måtte lægge øvrige punkter på hylden for at hellige os processen med at ansætte en nye viceskoleleder. Det er i processer som den, vi kommer tæt på, hvad vi er for en skole, og hvad vi vil med den.

Så selv om vi lige måtte tage en dyb indånding, inden vi trak i arbejdstøjet endnu engang, så var det en givende proces, som bragte os – med på det tidspunkt tre nye bestyrelsesmedlemmer – tættere på hinandens og medarbejdernes forståelse af, hvad det er for en skole, vi driver. En sådan proces med-

Hilsen fra bestyrelsen (fortsat)

fører debatter, som rækker både tilbage og frem i tiden og som samtidig har fokus på det nu, vi befinder os i.

Vi er meget glade for det valg, vi traf: at Thomas Hestelund blev vores nye viceskoleleder. Så må vi jo leve med det navneroderi, der fulgte med den beslutning.

Forældre og fællesskab

Igen i år deltog bestyrelsesmedlemmer i forældremøderne i 0. klasserne, 4. klasserne og i 7. c. i starten af skoleåret. Og igen mødte vi lyttende og engagerede forældre, som tog godt imod os og vores primære budskab om, at den bedste gødning for trivsel og fællesskabets vækst i klassen er forældrenes tilstedeværelse og bidrag på forskellig vis. At I forældre prioriterer fælles aktiviteter i klasserne er tydeligt.

Skolens lokaler bliver ivrigt brugt uden for skoletiden til arrangementer. Der bliver holdt børnefødselsdage, fællesspisninger, kagedyster, klassefester og forældrefester. Det er dejligt at opleve, at det kan lade sig gøre. Det er også et gode, vi skal værne om, for det kan ikke undgås at belaste fx madkundskabslærerne, når vi bruger deres faglokale og ikke helt kan huske, hvor vi har taget de gryder, vi har brugt.

Som en indskudt bemærkning kan jeg i øvrigt fortælle, at vi på det seneste bestyrelsesmøde godkendte, at hjemkundskab fremover hedder madkundskab, lige som det gør i folkeskolen.

De sociale aktiviteter i klasserne mangler som sagt ikke forældreopbakning. Det var også nemt at finde forældre, der ville

overtage skolen den dag i november, hvor medarbejderne forlod skolen for at holde pædagogisk dag, og ca 60 af jer holder fri fra arbejde for at tage med på fælleslejr. Tak for det! Hvis ikke I allerede glæder jer, så begynd nu. Det er en fantastisk oplevelse at være med på fælleslejr.

Værdien af fællesskabet - også når børnene ikke er med

Hvor forældre uden videre stiller op, når der skal bages fastelavnsboller og køres med børn til og fra hytteture, så er det straks sværere at hive folk til huse, når det drejer sig om arrangementer, hvor det ikke handler om at se sine børn optræde eller være sammen med dem.

Det kan selvfølgelig diskuteres, om det er et problem. Og det er da også noget vi drøfter i bestyrelsen: er det vigtigt at få flere til at komme til fx skolekredsmøderne, eller er det egentlig fint nok, at det er en lille kreds af forældre, som sammen med alle medarbejderne nyder godt af de foredragsholdere, der kommer?

Vi hælder mest til, at det er brandærgeligt, at ikke flere får glæde af de dygtige folk, skolens ledelse nøje udvælger og engagerer til at komme med et indspark i den aktuelle debat om børn, skole og samfund. Skolekredsmøderne skaber et fælles grundlag for refleksioner, lige som også årsmødet med årsberetninger, valg til bestyrelse, fællessang, elevens optræden og samvær gør det. Disse møder løfter os op over skolehverdagen og minder os om, hvad det er for en skole, vi har valgt til vores børn, set fra et bredere perspektiv end

glemt idrætstøj, madpakkesmøring, forældredreentra, der driller og den trange plads i garderoben.

Derfor hermed en direkte opfordring til, at I deltager, når skolen inviterer til arrangementer – også dem, hvor børnene ikke skal med.

Vi vil vise, hvem vi er

Skolens evne til at nå ud over rampen med, hvad vi vil, og hvad vi gør, er til stadighed på dagsordenen. I år er vi begyndt arbejdet med at se på de kommunikationsplatforme, vi har, og dem vi kunne tilføje. Det handler både om kommunikationen internt mellem medarbejderne – internt mellem skole og familier – og endelig eksternt mellem skolen og omverdenen.

Man kan diskutere, om det er vigtigt, at vi gør os synlige udadtil, og det gør vi så! Diskutere det. At træffe beslutning om, om Odense Friskole fx skal have en side på facebook eller ej er ikke en nem sag, og vi er da heller ikke nået til nogen afgørelse endnu.

Men at gøre os synlige handler ikke kun om, hvordan vores hjemmeside ser ud, eller om vi skal have en side på Facebook. Når fx linjefaget Kunst & Design udsmykker plankeværket ude på Benedikts Plads, så alle forbigående får noget smukt at se på, indtil letbanen er bygget færdig, så er det også kommunikation. Der gør vi os synlige på en meget levende måde. Men hvor synlige er vi ellers i lokalsamfundet? Kan og skal vi være mere synlige? Det er et punkt, vi har på dagsordenen på kommende møder.

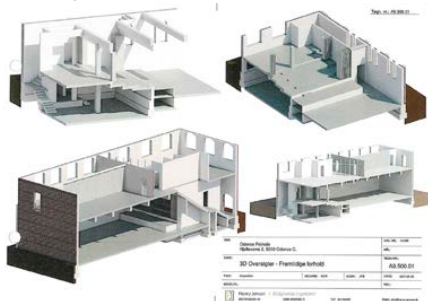

Bestyrelsen

Hilsen fra bestyrelsen (fortsat)

Byggeri

I år har vi selvfølgelig også haft byggeri på dagsordenen; men efter beslutningen blev truffet om, at vi ville bygge om i stedet for at bygge nyt, har opgaven primært ligget hos medarbejderne og arkitekten. Bestyrelsen bliver løbende holdt orienteret, og vi kan deltage i byggemøderne, hvis vi har mulighed for det. Der bliver en periode, hvor lærerne i musik, madkundskab og idræt skal være særdeles kreative, for byggeriet kan ikke klares på en sommerferie. Til gengæld kan vi se frem til spændende, smukke og funktionelle løsninger i den gamle bygning. Det bliver godt.

Vi sender idérige, initiativrige og omsorgsfulde unge videre

I skrivende stund summer skolen af intens koncentration i overbygningen, hvor de mundtlige prøver er i fuld gang. I bestyrelsen har vi startet en debat om målstyret undervisning, færdighedstræning, lektier, karakterer og prøver. Bevæger vi os væk fra noget værdifuldt for at gå ind på konkurrencestatens præmier? Vi må til stadighed forholde os til vores praksis og til, om den udvikler sig i den retning, vi ønsker. Jeg forventer, at den debat kommer til at fylde på møderne i

det kommende skoleår. For hvad er det for kvaliteter, kompetencer og værdier, vi ønsker at sende vores unge videre i livet med efter deres mange år på Odense Friskole? Fortæller det noget om en ung, hvilke tal han eller hun har stående i afgangsbrevet? Nej! Det er meget lidt i hvert fald. Som formanden på en friskole på min barndomsegn for nylig har sagt: "En gris bliver ikke tungere af at blive vejet". Og jeg kan så tilføje: Nej, og grisen trives og udvikler sig, hvis den får noget godt at spise, masser af plads at boltre sig på og andre grise at være sammen med. Uden sammenligning i øvrigt (!), så mener jeg, vores børn her på skolen bliver fyldt med god næring, har plads – også åndeligt – at boltre sig på, og de lærer og mærker, hvad fællesskabet betyder for dem, og hvad de betyder for fællesskabet. Prøver og karakterer bliver beskyldt for at lægge et unødvendigt pres på de unge. Men her på skolen ser jeg, at de unge i arbejdet med de opgaver, de går til prøve i, viser idérigdom, nysgerrighed, initiativ og evne til at hjælpe hinanden og arbejde sammen. Og jeg ser, at lærerne er enormt gode til at have fokus på netop de kvaliteter og ikke på de karakterer, der skal gives. Den tilgang giver næring til læring og ikke til stress og nervøsitet.

Når det er kompetencer som de nævnte, vi sender vores elever af sted med efter 10 år her på skolen, så har vi grund til at glæde os. Så betyder det netop ikke noget, hvilke tal der kommer til at stå i deres afgangsbrev. De unge mennesker er allerede klar til at kaste sig ud i, hvad livet byder dem, og de har en bred vifte af redskaber med sig at gøre det med.

Hvor kommer papiret fra

– miljøprojekt i børnehaveklassen

Af: Dorthe Stærmose

En gang om ugen har vi sammen med klassens pædagog fra SFO en fælles time. Mikkel og jeg havde til denne ugentlige time planlagt, at vi ville arbejde med børnene i klassen om emnet papir, forbrug og alt det, vi bare smider væk. Vi ville prøve at bevidstgøre børnene om alt det, vi byder miljøet når vi f.eks. tegner på et lille hjørne af papiret, krøller det væk og tager et nyt, når man tager 5 stykker papir for at tørre fingrene, og når vi smider ting fra os i naturen.

Vi viste børnene en lille illustrativ film om, hvor mange og dyre processer der er i at fremstille papir, om hvor mange træer der fældes til netop det, og hvor mange led i processen fra træ til papir vi sparer, når vi genbruger papiret i stedet for bare at smide det væk. Det gjorde stort indtryk på børnene at se, hvad det betyder for træerne, dyrene og jorden, hvis vi ikke sparer på ressourcerne.

Vi fik en god snak om at bruge papiret fuldt ud, inden vi tager et nyt, vi viste børnene,

hvor nemt man kan tørre sine fingre i bare et papir. Vi har jo i klassen en kasse til papir, der kommer til genbrug, og børnene har nu fået et indtryk af, hvad de kan gøre for ikke at overforbruge disse ressourcer.

Vi gik en tur rundt om skolen, udstyret med plastikhandsker og poser og samlede alt det op, som folk bare smider fra sig. Det var helt utroligt, så meget vi fandt på den korte tur af metaller, plastmaterialer, papir mm. Hjemme på skolen igen spredte vi det fundne ud på bordene og snakkede om, hvordan og om det nogensinde forsvandt fra naturen, hvad det mon gør ved fuglene, dyrene, ja vores miljø. Børnene var rigtigt gode til at komme med bud på, hvad alt den forurening gør ved os alle, og der kom mange gode bud på, hvad de og vi kan og skal gøre i fremtiden for at passe på jorden. For enige var alle om, at passe på vores jordklode det skal vi.

Krybbespil

med moderne twist på 4. årgang

Af: Pernille Baun

Siden 2014 har 4. årgang hvert år opført Odense Friskoles julestykke – og i år var ingen undtagelse. Med et moderne twist pusede 4. årgang, Åse, Morten og Birthe liv i det klassiske krybbespil om Jesu fødsel julenat. En række elever fra 4.a og 4.b har kommenteret på processen, og hvordan det i det hele taget var at lave et teaterstykke, som så mange klasser og forældre skulle se.

Ludvig fra 4.b, der spillede kromandens dreng, fortæller: *"Vi brugte en uges tid, inden vi startede med at øve stykket i salen, på at øve replikker. Vi sad i klassen og øvede replikkerne."* Og Marius fra 4.a, der spillede hyrde 2, istemmer: *"Da vi havde øvet i klassen, var vi sammen med parallelklassen og øvede med dem, som vi skulle være på scenen med. Jeg øvede eksempelvis med de andre hyrder."*

Efterfølgende forklarede eleverne om, hvordan det i det hele taget havde været at være med i julestykket. Silke fra 4.b, der spillede præst, fortæller: *"Det var sjovt at være med. Man kom tættere på hinanden både i klassen og i parallelklassen."* Emma A fra 4.a, som spillede mor, var helt enig: *"Vi lærte b-klassen bedre at kende, og det var rigtig sjovt"*.

Til sidst talte eleverne om, hvorvidt der havde været noget, som havde overrasket dem eller andet, som de havde tænkt over. Her fortalte Marius fra 4.a: *"Jeg er ret genert, så jeg havde været lidt nervøs for at skulle optræde for andre, men det var også lidt spændende."*

Egons store plan

Efter mange dages hårdt arbejde har to sjetteklasser på Odense Friskole spillet et teaterstykke, som er baseret på de kendte film om Olsenbanden

Af: anmelder, Arved Schomerus, 6B

Om stykkets handling

Stykket handler om Egon Olsen og hans to venner, Henny og Kenny. Da deres klasse-lærer, Karl Ove, stopper, får de at vide, at de skal have en frk., som hedder frk. Olsen. Drengene regner med, at hun er meget ung, men faktisk er hun en ældre dame.

De tre drenge synes, at hun er alt for skrap, da hun f. eks. afskaffer deres kageordning og giver dem alt for mange lektier for. Desuden er de bange for, at deres kommende lejr tur skal blive enormt kedelig med deres nye lærerinde.

Egon Olsen har med det samme en plan, og en sen fredag aften sniger han, Henny og Kenny sig hen til frk. Olsens hus for at kidnappe hendes hund, Birger. De efterlader en kuvert med et brev, hvori der står, at hvis hun vil have sin hund tilbage, skal hun love, at hun ikke giver så mange lektier for, og at de får kage om fredagen.

Frk. Olsen finder ud af, at det er Egon og hans venner, som har skrevet brevet, og sammen med to politibetjente, T. Rex og King, tager hun hen til Egon Olsens hus. Hvad Egon ikke ved er, at frk. Olsen er Egons farmor, som han aldrig har mødt, fordi Egons mor, Yvonne, og Egons far, Birger, blev uvenner med hende. Det får Egon at vide til sidst i stykket.

Et større projekt

Ene Wassilefsky-Møhring, som er lærer på Odense Friskole, fortæller: *"Det har været spændende at arbejde med børnene på en hel ny måde. Jeg har oplevet børnene meget anderledes, end jeg plejer."* Eleverne og lærerne har arbejdet meget med stykket i ugen lige inden forestillingerne, men arbejdet begyndte allerede mange uger før, da lærerne fortalte børnene om stykkets handling, og børnene hver især skrev sig selv på tre roller, som de godt kunne tænke sig at spille.

Da rollerne var blevet fordelt, blev der arbejdet med kostumer. I uge 13 arbejdede de to klasser med stykket hele ugen. Lærer Michael Hoff gav børnene dramaundervisning, hvor børnene lærte forskellige ting, som f. eks. at *"tage en maske på"* og at fylde scenen ud. Orkestret øvede sange, danser-

ne øvede danse, skuespillerne øvede replikker, og snart blev det hele sat sammen til et teaterstykke. Jeg, som anmelder, kunne tydeligt mærke den positive udvikling både blandt lærere og elever. De 44 børn nød at arbejde med stykket, og stemningen var super. Alle gjorde deres bedste for, at stykket skulle blive godt.

Ene Wassilefsky fortæller:

"Der har været meget begejstring, meget motivation. Børnene har været ivrige efter at komme i gang." Og hun fortæller videre: "Jeg har oplevet, at børnene var meget for-sigtige i starten. De turde ikke at sætte sig fri af sig selv. Børnene udviklede sig til at blive mere og mere modige i forhold til at være en anden karakter."

Sjovt, men udfordrende

Elias la Cour Boe, elev på Odense Friskole, mener: *"Det har været sjovt at arbejde med stykket, men det var også udfordrende. Nogle af os skulle sidde stille omme bag scenen og vente en hel skoledag, mens vi øvede."*

Men Elias, alle de andre elever og lærerne kan være tilfredse med deres slutresultat. Onsdag, den 5. april blev stykket opført tre gange. Til forestillingerne gjorde børnene det supergodt, og stykket, som er skrevet af Uffe Pedersen og Claus Johansen fra Dansk Teaterforlag, var spændende og værd at se. Jeg, som anmelder, giver stykket fem ud af seks stjerner.

Barnet, katten og den røde rose

Årets forestilling på musisk linje var en musical frit efter Antoine de Saint-Exupérys berømte "Den Lille Prins" skrevet af elever og lærere i fællesskab.

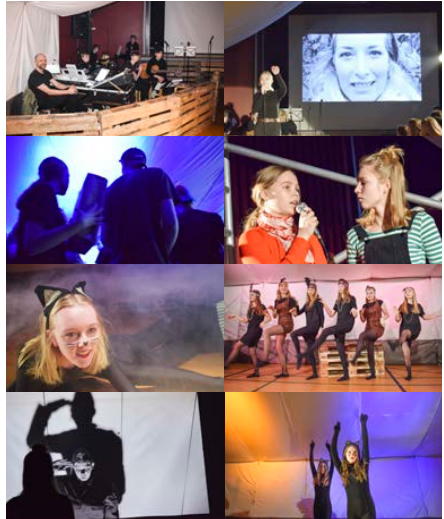
Af: Michael Hoff

"Enhver voksen er en udvandrer fra barndommens land, og i en hverdag fuld af krav og deadlines, stress og jag og manglende intimitet, kan det hænde, at der skal et lille barn til, for at den voksne kan finde vejen tilbage til fantasiens vugge."

Det var omdrejningspunktet i en forestilling med mangfoldige virkemidler og spændende scenografi, hvor sang, skuespil, musik og dans gik op i en højere enhed. Først og fremmest båret af den intensitet og stolthed de 50 elever fra 8.-10. klasse formidlede forestillingen med.

Og var det ikke, som om man pludselig forstod, hvad Antoine de Saint-Exupéry mente med ordene:

Det væsentlige er skjult for øjet....

*Når man er barn, så er man altid lige her,
og ingen pynter sig med lånte fjer.*

*Man drager ud, men møder så en mur,
en fantasiløs voksen, som er sur.*

Og intet eventyr kan hjælpe der!

*Et hævet øjenbryn... en officer
og meget mer!*

Hvad voksne ikke ser...

hvad voksne ikke ser

er et univers

– mit univers.

2.A til 103 års fødselsdag

103 års fødselsdag !
2.A har været
til fødselsdag hos
Jens Peter. han
blev 103 år gammel.
Vi sang fødselsdags sange
uden foran hans vindue.
Vi fik lov til at
komme ind på hans gulv-
tæppe. vi fik en dumle-
slikkepind og et stykke
chokolade. vi hyggede rigtig
meget.

Skrevet af Albert Knud Lemberg 2.A

Trivselsundersøgelse

Af: Thomas Allesø

Odense Friskole er også vores elevers arbejdsplads. De tilbringer hver dag mange timer på skolen sammen med kammerater og lærere. Det er derfor også vigtigt, at de har en mere formel mulighed for at give deres oplevelse af deres skolegang på Odense Friskole til kende. Fremadrettet vil vi lave lignende undersøgelser hvert andet år.

I samarbejde med elevrådene for mellemste og ældste har vi derfor formuleret nogle spørgsmål, som eleverne har besvaret skriftligt og anonymt.

Spørgsmålene var inddelt i to overkategorier:

- Det psykiske arbejdsmiljø, der handler om, hvordan man har det i skolen.
- Det fysiske arbejdsmiljø, der handler om faciliteter, indeklima og muligheder for aktiviteter i undervisningen og i pauserne.

Hvor

5 = tilfreds/godt/altid og

1 = utilfreds/dårligt/aldrig.

Spørgsmål:

Score:

1. Er du glad for at gå i skole?	4,14
2. Hvordan har du det med dine klassekammerater?	4,39
3. Hvordan synes du, at stemningen er i klassen?	4,05
4. Hvordan har du det med de andre elever fra din årgang?	3,83
5. Hvordan er dit forhold til dine lærere?	4,25
6. Kan du tale med din lærer, hvis du har brug for det?	4,16
7. Har du én, som du kan gå til, hvis der er noget i vejen?	4,36
8. Hvordan oplever du indholdet af undervisningen?	3,93
9. Hvordan oplever du lektiemængden?	3,50
10. Hvordan oplever du indretning og indeklima i dit klasselokale?	3,22
11. Hvordan oplever du mulighederne for gruppearbejde?	3,87
12. Hvordan oplever du mulighederne for fysiske aktiviteter i pauserne?	3,74
13. Hvordan oplever du, at vores internet og elevportaler fungerer?	3,23

Vi er glade for resultatet, men vi mangler stadig at gennemgå tilbagemeldingerne fra eleverne i elevrådet og i bestyrelsen.

Fastelavn

Traditionen tro blev fastelavn markeret med tøndeslagning og en fantastisk kreativitet og opfindsomhed i udklædningen.

Skal... skal ikke

Af: Clara Luplau Castelao, 9A

Lige nu er det spørgsmål, jeg oftest bliver stillet:

"hvad skal du efter 9. klasse?"

Jeg kan forestille mig, at jeg ikke er den eneste på min alder, der er blevet spurgt om det tilpas mange gange til at være blevet træt af at svare på det. Det er ikke fordi, man ikke må spørge om det, selvfølgelig er det et vigtigt valg. Men det er ikke det eneste vigtige valg. Som unge skal vi tage stilling til mange forskellige ting, og det virker dumt altid at blive spurgt om det samme, når der er så mange andre interessante spørgsmål. Fx er det meget sjældent, jeg bliver spurgt, hvad jeg synes en god ven er, eller hvad jeg helst vil ændre i verden.

Men er det ikke lige så vigtigt? Og kan man ikke få et godt liv, hvis man ikke vælger den rigtige uddannelse i første forsøg? For hvis man ikke kan det, er jeg virkelig ikke tryk ved at skulle vælge allerede nu.

Det er nok også grunden til, at jeg vil gå på gymnasiet. Det er det, der giver flest muligheder, og så kan jeg vente længere med at tage nogle alt for vigtige beslutninger. Jeg ved ikke, hvordan mit liv ser ud om 10 år, og så kan det godt være, at en uddannelse virker rigtig for mig nu, men viser sig at være helt forkert. Hvis det sker, håber jeg ikke, at det betyder, at hele mit liv er ødelagt.

Men jeg kan ikke vide på forhånd, hvilke valg, der får betydning for mig. Alligevel bliver der lagt voldsomt meget vægt på mit uddannelsesvalg. Det er også meget vigtigt for mig, men det er ligeså vigtigt for mig at have gode venner. Det tror jeg, har lige så stor betydning for, om jeg får et godt liv. Jeg kan i hvert fald mærke forskel på, hvordan

jeg har det afhængigt af, hvem jeg er sammen med.

For mig gjorde det en kæmpe forskel, at vælge at give slip på en ven, som jeg var vokset fra. Det, tror jeg, var mindst lige så vigtigt, som hvor vidt jeg vælger at gå på et alment gymnasium eller handelsskolen. Men jeg kan alligevel ikke rigtig vide det, for nogle gange er det de små valg, der får en stor betydning. Vi tager små beslutninger hele tiden, uden at tænke over det, og hver gang vi vælger noget til, vælger vi også noget fra, som vi aldrig finder ud af, hvad er.

Om du vælger at dreje til højre eller venstre kan få en kæmpe betydning, for det kan være, at du møder en person, der ændrer dit liv, hvis du drejer til venstre. Alligevel tænker vi ikke på det som et stort valg. Men vi kan ikke vide om vi har stået i en sådan situation, og valgte at dreje til højre.

På samme måde kan store valg vise sig, at være ligegyldige. Det kan jo være lige meget, hvilken uddannelse du tager, hvis du ender i det samme job.

Nogle gange er det ikke det, du vælger, men selve valget, der får betydning. Fx troede jeg, at det var meget vigtigt, om jeg valgte at blive konfirmeret, eller ej. Det gik senere op for mig, at det jo ikke gør en forskel, om jeg har sagt ja til, at jeg tror på gud. Min tro er jo den samme. Det, der betød noget, var, at jeg tænkte over det. De fleste, jeg kendte, tænkte ikke over det på samme måde, de gjorde det bare, fordi alle andre også gjorde det.

Nu er jeg glad for, at jeg blev konfirmeret, men endnu mere glad for, at jeg skulle træffe valget og derfor blev tvunget til at tænke over det.

Men findes der overhovedet vigtige valg? Kan det ikke være lige meget, hvilket job man har, hvilke venner man har, eller hvor man bor, hvis man kan få det bedste ud, af det man har?

Alle har drømme og forhåbninger for fremtiden, så det er ikke mærkeligt, at jeg tit bliver spurgt, hvad jeg skal efter 9. klasse. For det er forskelligt, hvilke valg vi står over for, men alle skal beslutte, hvad de vil med deres liv. Det er et af de svære valg, vi alle kan være fælles om, og det er som om, det gør det hele en smule nemmere.

Alle har drømme og forhåbninger for fremtiden. Vi har kun et liv til at nå at få indfriet de drømme og forhåbninger, og vi har kun en krop at gøre det i. Derfor bliver vi nødt til at vælge, om vi vil gå til højre eller venstre. Nogle gange kommer vi til at vælge forkert, og det skal der være plads til. Jeg håber i hvert fald, jeg får muligheden for at ændre min fremtid, hvis jeg begår en fejl, og jeg håber, at jeg lever i et samfund hvor der er højt til loftet!

Men jeg tror ikke det vigtigste valg, vi træffer, er, hvilken vej vi vælger at gå, men hvordan vi vælger at håndtere det, der er på vejen. Så selvom det kan få en stor betydning, hvilken vej du vælger, er det nok kun, hvad vi gør det til. Vi vælger vel selv hvor vigtigt, det er. Det er det eneste virkelig vigtige valg, vi skal træffe.

Alle veje kan være smukke, hvis bare man kigger rigtigt på dem.

"Den sad, den sad, du ka' tro den sad, der sidder den sgu godt!"

Af: Maria Hørup

Og det gjorde den - faktisk sad den lige i øret, da Spirekoret, korene for 2. og 3. klasser samt 300 andre glade korbørn gav den gas til Det Fynske Forårsstævne i Bellinge-hallen i starten af marts.

Forud for stævnet havde vi i Spirekoret øvet og øvet på alle de sjove og finurlige tekster og sange komponeret af duoen Lige i Øret, som også kom og ledte os gennem stævnedagen.

Vi havde glædet os, men var samtidig meget spændte på, om vi nu også havde kræfter og stemme nok til 5 timers kør. Mon nu madpakken var stor nok, hvilke sjove spil skulle vi tage med til pauserne, og hvad nu hvis vi glemte teksterne – ja, overvejelser var der nok af. Alle bekymringerne blev heldigvis gjort til skamme, for vi havde sådan en dejlig dag, selvom vi var meget trætte bagefter.

Vi kørte i bus fra skolen hele vejen ud til Bellinge-hallen, det i sig selv var spændende, for det var sørme en dobbeltdækkerbus, der hentede os.

Da Manner og Kirsten fra Lige i Øret gik i gang med opvarmningen, var det så sjovt at synge, hoppe og danse med alle de andre børn både fra Odense Friskole og fra andre skoler. Nogle af korbørnene mødte også venner fra de andre skoler, som de kendte, eller fandt nye venner i løbet af dagen, og venner dem kan man da heldigvis ikke få nok af.

Vi sang om solrige forårsdage, om vores til tider lidt svære følelser indeni, om vores til tider fortravlede hverdag, om at blive mobbet og om at droppe at mobbe, og sidst men ikke mindst om alle de toner, vi har inden i, som bare gerne vil slippes fri, så de kan blive til en melodi.

Ja, og ikke nok med det - til mange voksnes store skræk skulle vi også lave lidt stomp med instrumenter. Murerspande med køller, kazoos i sjove farver og boomwackers i forskellige toner blev uddelt til alle, så man kunne være med til både at spille og synge. 400 børn iført et instrument og oceaner af sommerfugle i maven stod parate på scenen kl.14 foran et spændt og glædesstrålende publikum.

Sammen med bandet gik Manner og Kirsten i spidsen for at lede korbørnene igennem koncerten, hvor alle gav den fuld skrue, så musikken og koncerten kom til at sidde lige i øret.

Det gjorde den, for børnene sang og spillede det bedste, de havde lært, og publikum kvitterede med et bragende bifald, da de sidste toner havde lagt sig.

Tak til alle medvirkende - især de super dygtige og velsyngende korbørn.

Robuste børn

Af: Per Schultz Jørgensen

Skal børn fra omkring 5-6 års alderen kunne holde lidt ud, når det kniber og holde fast i det, de er i gang med uden hele tiden at lade sig aflede? Skal de kunne tage et ansvar for en opgave, de har påtaget sig? Skal de i et vist omfang kunne styre en modgang uden at gå helt i panik? Skal de kunne tåle at tabe i sorteper? Skal børn i den alder kunne give en hånd med hjemme - bare i det små? Hvis svaret er ja, så er det også ja til, at børn skal have en vis styrke, de skal kunne tage et ansvar for noget, de skal være selvstændige og udvikle ansvarsfølelse. Måske kalder vi det ikke robusthed, men taler så med en vis stolthed om, at den lille Mathias er "ret tapper", fordi han bider det i sig, da andre løber af med gevinsterne – eller at han er "sej", fordi han ikke bryder sammen, da han får foden i klemme – eller at den store Freja er "ret cool", fordi hun ser ud til at have styr på sit liv og have det godt med sig selv. Der er også Frederik, der er "målrettet" og virkelig "gør noget ved det" og Emilie, der ikke bliver "slået ud", selvom det hele godt kan se lidt kaotisk ud. De "holder fast" i deres projekt på trods af fristelser til at opgive det. De er lidt seje.

Men mange børn i dag er faktisk ikke særlig robuste. Pædagoger og lærere fortæller om børn i indskolingsårene, der kræver megen opmærksomhed, de har svært ved at koncentrere sig, og de giver for let op. Robusthed er ikke lige det, der karakteriserer dem. Det er ofte også rastløse børn, der er flagrende i deres opmærksomhed og har svært ved sociale kontakter. Det er børn,

der kræver opmærksomhed og ikke tåler megen modgang. Der er også andre grunde til, at robusthed indgår i den offentlige debat, fx at mange unge ser ud til at savne den nødvendige styrke til at klare de udfordringer, som hører hjemme i tiden mellem barn og voksen. De mister modet, de dropper ud af uddannelsen – eller de giver regulært op. De prøver måske at være cool, men det bliver en ydre facade, der snarere fungerer som forsvar end som en egentlig selvkontrol. De kan i virkeligheden være ved at miste kontrollen.

Robusthed er blevet et moderne begreb, der har fået ny mening som menneskelig egenskab og handler om vedholdenhed, livsmod og en styrke, der gør det muligt at holde fast i et livsperspektiv - også når troen på det vakler. Det er også med rette et omdiskuteret og lidt "farligt" begreb, fordi kravet om robusthed kan misbruges og være med til at presse en person til at yde og præstere ud over bristepunktet. Derfor er det vigtigt, at robusthed ses sammen med sårbarhed: at være robust er at kende sine grænser og kunne sige fra. Og gøre det uden at opleve det som et nederlag.

Når robusthed får den vigtige betydning i dag, hænger det sammen med et samfund i opbrud. Traditioner, normer, værdier, livsperspektiver er kastet op i luften. Den enkelte må selv samle stumperne op og selv finde sin egen vej. Og være i stand til at klare et pres fra en verden, der hele tiden ændrer sig. Den udvikling har været i gang gennem hele 1900tallet, men når i disse år

uanede højder. Vi ser det også i den nye familie, der både skal være base for travle forældre og ramme om børns opdragelse. Det kan let føre til et udtyndet fællesskab, hvor værdier og normer står svagt. Derfor får mange børn ikke den indre målestok, der kan styrke dem som mennesker og give dem den nødvendige robusthed.

Men hvad gør vi – i familien, i daginstitutionen og i skolen? Kan vi udfylde tomrummet i børns udvikling og give dem en indre ballast af livsmod, ansvar og altså også robusthed? Svaret er selvfølgelig bekræftende, men det kræver, at vi forstår begrebet – og tager aktivt del i processen.

Robusthed er ikke det samme som præstation. I dag hænger præstationsorienteringen og skaber en usund kultur. Men hvor præstation hænger sammen med ydre resultatmål, er robusthed en indre styrke til at kunne mobiliserede sine ressourcer og finde sin egen vej. Det er helt afgørende, når vi skal udvikle børns robusthed, at vi går ind og hjælper dem til at finde deres egen vej og nå frem til deres oplevelse af værdi. Derfor er det også vigtigt, at robusthed omfatter at kende sine grænser - og dermed også den sårbarhed, som vi jo også alle sammen rummer. At kende sin egen sårbarhed er nødvendig for at kunne give styrken sit personlige udtryk. Gør man ikke det, bliver robusthed til overmod, der er ekstra farlig i en tid med så mange krav udefra på den enkelte. Sårbarhed er følsomhed, ængstelse, sårhed. Den skal man kende for at kunne udfordre den.

Men hvordan gør man det? Sagt kort og lidt firkantet er der fire trin i opbygning af robusthed: (1) der skal være tryghed og kærlighed, som børn aldrig er i tvivl om, (2) familien skal have fælles normer, som børn er inddraget i og forpligtet på, (3) vi skal hjælpe dem til at holde fast og være i stand til at leve op til normerne, (4) vi skal være nærværende i vores samvær med børn.

Når ydre normer er så vigtige – fx deltagelse i huslige pligter, madlavning, oprydning, rengøring osv. – er det, fordi den ydre struktur skal overtages og blive en indre struktur. Der er ingen anden vej, for den indre målestok udvikles ikke bare af sig selv.

Derfor ligger der en vigtig opgave i at skabe positive og konstruktive rammer for børn, som de kan se sig selv i, få ejerskab til – og forsøge at leve op til. Sådan er det i familien, i børnehaven og i skolen. Vi skal nytænke børns udvikling og dannelse i forhold til en verden, der er mere eller mindre turbulent og kaotisk. Og vi har en god chance for at tage skeen i den anden hånd. Vi skal stadig forhandle med børn, de skal inddrages og have ansvar. Men de skal også leve op til fælles normer, og her skal vi som voksne fastholde dem og støtte dem.

Og så kan vi godt for en stund glemme præstationerne og kravet om det perfekte og målbare liv. I stedet skal ansvar, vedholdenhed og tro på sig selv på banen. Det er det, vi kalder robusthed.

Dukketeater

i det nye Odeon

Af: Dorthe Stærmosé

Mandag den 1. maj drog 44 spændte børnehaveklassebørn og de voksne omkring dem mod byens centrum og byens nye musikhus Odeon. Vi var i anledning af Odeons officielle indvielse inviteret til at besøge dette fine nye hus for at se dukketeater. Forestillingen hed David og Goliat. En bibelsk historie, hvor den lille spinkle hyrdedreng, David, udpeges af gud, som den udvalgte til at hjælpe kong Saul med at bevare kongeriget. Han skal kæmpe med Goliat, som er kæmpestor. Og som vi ved, vinder den lille David mod kæmpen Goliat.

Det var for det første en dejlig gåtur i forårsolen til Odeon og ankommet i god tid, blev der tid til en lille fællesleg i solen foran huset Odeon. Der var spænding at spore hos børnene, da de blev inviteret indenfor i skuespilssalen, hvor de to dukkeførere tog imod os og ønskede os god fornøjelse. Det var det fineste dukketeater, med flotte dukker, mellemøstlig musik, sang, fortælling og flot spil med dukkerne, som gik rent ind hos børnene.

Vel hjemme igen, talte vi om stykket, og der var mange fine tilbagemeldinger på teateroplevelsen. "Det var sjovt", "Det var så flotte dukker", "kæmpen havde godt af, at han ikke vandt". Da vi spurgte nærmere ind, havde mange børn flotte betragtninger om, at det ikke altid er den store/styrke, der vinder. Men at det, som i historien, sagtens kan lade sig gøre for den, der er mindre. Mange af børnene vil rigtig gerne lave deres eget dukketeater, så det må vi se at få på programmet.

Fælleslejr lige om lidt

– version 2017

Af: Dorthe Stærmosé

*”Så det afsted,
er alle sammen mon med?
Nu skal vi sige farvel
til tal og lille tabel.”*

Sådan synger vi i vores fælleslejringsang om fælleslejren. Og dette år går turen igen til Stevninghus i Sønderjylland. Alle er med og forventninger er store, spændingen høj og forberedelserne har været mange.

Med de mindste børn er der mange overvejelser om det at være væk hjemmefra, og af samme grund har vi i år på vore møder med forældrene snakket om robusthed og om at øve på det at være ude, at sove sammen med og hos andre. Vi kan høre på børnene, at rigtigt mange har øvet sig, der er blevet sovnet sammen som aldrig før.

Vi glæder os til fælleslejren, og her i slutningen af maj er vi i de mindste klasser så småt begyndt at snakke om lejren mere konkret. Hvad glæder vi os til? Hvad er vi spændte på? Er der noget, vi er nervøse for? Har vi nogle store ønsker til lejren?

Og vi glæder os samtidigt med, at der svirrer små sommerfugle rundt i maven. Forleden dag snakkede vi i børnehaveklasserne om, hvordan det mon er at være på lejr? Vi så billeder fra Stevninghus. Så hvordan området ser ud. Så hvor man sover, spiser mm. Det at få konkrete billeder at tænke ud fra gav noget sikkerhed og en bunke af spørgsmål. Spørgsmål som ”hvem skal man sove med?” ”Skal vi tidligt i seng?” ”Hvor mange bamsere må man have med?” Ja, spørgsmålene var mange. Vi besvarede dem alle og fik børnene gjort mere klart, hvad det er vi skal.

I klassen giver børnene udtryk for, at de glæ-

der sig, men også er nervøse. Når vi spørger ind til, hvad **de glæder sig til** lyder svarene:

- at køre i bus til lejren
- at hygge i køjerne om aftenen med lommelygter og bamsere
- at sove sammen med alle sine kammerater på en gang
- at lave bål
- at spise madpakker udenfor hver dag
- at spille fodbold
- at lege med alle sine venner

Det, der gør børnene spændte og lidt nervøse, er:

- at sove et andet sted uden mor og far
- at man kommer til at savne dem derhjemme, sine dyr, sit legetøj.

Da vi havde luftet alle forventninger, snakkede vi om det at savne nogen. Hvorfor man savner, og hvad det gode ved at savne er. Her kom der mange kloge bud som:

”Når man savner nogen, er der noget at glæde sig til... nemlig at ses igen!”

”Det er dejligt, at man er glad for sin mor og far, ja, det derhjemme.”

Vi forsikrede børnene om, at vi er der for dem hele tiden, sover i samme rum, og at der altid er en kendt voksen at kramme med og være sammen med.

Børnene håber på at kunne finde spændende dyr, at fiske efter små dyr med net, at kunne hoppe i vandpytter, masser af fodboldkampe, pyjamassjov, bamsesele mm.

Jo, vi glæder os til alle de oplevelser, vi får sammen på dette års fælleslejr. Oplevelser vi helt sikkert vil snakke om langt ind i næste skoleår.

Mini SFO

Af: Tove Aagaard Rasmussen

Det er nu på fjerde år, vi har Mini SFO på Odense Friskole, og vi må konstatere, det er kommet for at blive.

Da Odense Kommune besluttede at starte Forårs SFO i de kommunale skoler, valgte bestyrelsen her på skolen at følge med det nye tiltag. Alle pædagoger og lærere var ikke lige begejstrede, da det var nogle meget små børn, der skulle ind i skolemiljøet. Børn på omkring fem år har behov for en masse leg for at udvikle sig optimalt fysisk som psykisk.

Derfor har det været vigtigt for os, at legen har en væsentlig betydning og inddragelse i hverdagen for Mini børnene. Vi vil sikre børnene en glidende overgang fra børnehave over Mini SFO til børnehaveklasse. Giv børnene trygge rammer, hvor de kan etablere et godt socialt venskab gennem leg og fælles aktiviteter. At børnene inden skolestarten i august bliver fortrolig med rytmer, normer, regler og forståelse/kendskab til skolemiljøet. Dagligdagen veksler således mellem planlagte aktiviteter og leg.

Vi har blandt andet valgt at bruge et undervisningsmateriale "Legeøen", som er målrettet førskolebørn. "Legeøen" er et sproglegemateriale, der bygger bro mellem børnehave og skole.

Sproglegene er med til at give børnene det sproglige fundament, der skal gå forud for den bogstavgennemgang, der skal finde sted i børnehaveklassen.

Sproglegene er opdelt i to faser - en startfase, hvor man fælles leger med sproget på forskellige måder, rim og remser, sprogets rytmer, former, genkendelighed af bogstaver/ord, m.m. - og en slutfase, hvor børnene arbejder individuelt i deres arbejdsbog. Det

kan være at farvelægge, finde bogstaver, tegne historier, find fem fejl, m.m.

Materialet har seks gennemgående figurer: Rotten Rollo, Katten Kis, Læsehesten Lasse, Rime Remse Bamse, Lydia Lyttemus og Robotten Robert, der følger os rundt på "Legeøen". Disse figurer gør materialet meget levende, og børnene lever sig helt ind i historierne, legene og opgaverne.

Intentionen er, at børnene skal opfatte sprogarbejde som en lang, sammenhængende leg, hvor de får mulighed for at bruge deres fantasi og lege med sproget i trygge rammer.

Når børnene kommer i børnehaveklasse bruges et opfølgende sprogmateriale "Hop om bord". Børnene er meget engagerede, og vi oplever, de får en god grundforståelse af sprogets indhold og sammensætning. De får et godt fundament at bygge videre på.

Foruden "Legeøen" tilbydes der mange forskellige kreative ting. Vi tilpasser aktiviteterne efter årets rytmer og traditioner: fastelavn, forår, påske m.m.

Desuden arbejdes der med:

- følelser og sanser
- sociale relationer/kammeratskab
- sanglege/fælleslege
- kreativitet med papir-saks-maling
- musik og sang
- natur
- fantasi
- eventyr
- udflugter
- og meget meget andet.

Vi må konstatere, at børn på fem år er klar til at indtage skolemiljøet. I de år, der er gået, har det været en kæmpe oplevelse at arbejde med de skønne børn. De er så spontane, umiddelbare og meget interesserede i alt, hvad der sker omkring dem. De er omsorgsfulde og nærværende overfor hinanden, og det ses tydeligt gennem legen. Vi ser en positiv udvikling i Mini forløbet, og børnehaveklasselederne kan tydeligt mærke, at børnene er meget klar til mere faglig undervisning ved starten i børnehaveklassen. Det basale og grundlæggende fundament er etableret.

Børnene viser blandt andet:

- tryghed
- engagement
- mere selvværd
- selvstændighed
- psykisk og fysisk udvikling
- fin og grov motorisk udvikling
- fællesskab
- mod til at turde stå frem og snakke
- overblik
- kendskab til tal og bogstaver
- kendskab til kalender og årstid

Som der var flere af børnene, der sagde, da den første dag var slut: "Tove, jeg har fået en ny ven i dag"!

Inden sommerferien afsluttes der med en Familieaften. Forældre og søskende inviteres ind på skolen, hvor vi spiser sammen, og børnene optræder.

Forud for aftenen har børnene lavet bordpynt og rekvisitter til den optræden, de skal vise. Det kan være grænseoverskridende for nogle af børnene at skulle stå frem, men også her oplever vi et fællesskab og opmuntrende kommentarer børnene imellem.

Alle børn optræder, og alle børn går meget stolte hjem og glæder sig til efter sommerferien, hvor de skal starte i børnehaveklassen.

**Børnene
sagde:
"Tove, jeg
har fået en
ny ven i
dag"!**

Børne- anekdoter

Af: Michael Hoff

At arbejde med børn bærer dagligt lønnen i sig selv. Hver dag byder på samvær og samtaler, som giver glæde og mening, og man mærker virkelig, at vi her har fat i noget, der betyder noget. Der er de svære samtaler, der er de forklarende, de uddybende, de oplysende og måske endda de belærende. Men først og fremmest er der de daglige små samtaler om stort og småt og det spontane møde med barnets verden, som sætter verdens problemer i relief og minder os om, hvorfra vor verden går.

Her følger nogle få eksempler på møder med barnet, som kalder smilet frem og giver brændstof og energi på selv den mørkeste vinteregnvejrsdag:

Den midaldrende mandlige lærer kommer gående tværs over pladsen mellem skolebod og medarbejderhus, da en lille gut stikker i et hjertegribende skrig og tydeligvis har slået sig slemt. Læreren iler til for at yde såvel fysisk som psykisk førstehjælp:

- Nåh, lille ven, nu skal jeg lige se på knæet.
- Skrigene tager til i styrke, hvorefter det lyder:
- Neeej.... jeg vil hellere trøstes af en voksen!!
- ...Når man er 6 år, er det kun fritter-voksne, der du'rl

En stor dreng kommer farende og siger:

- Se, se, hvad jeg har lavet...et helt løg skrællelet i et langt stykke.
- Og så viser han det glædestrålende frem!

Den lidt yngre lærer spørges i 4. klasse, om han har været i fjernsynet.

- Fjernsynet? Nej, det har jeg nu ikke. Hvorfor mener I det?
- Fordi du ligner sådan en fra Ramasjang!
- Eleven i 0. klasse siger til den voksne
- Sig mig... har du paryktænder??
- Den tyggede den voksne på et stykke tid
- Mener du gebis/kunstige tænder"?
- Ja, selvfølgelig!!

På turen til Egeskov med SFO:

I bussen til Egeskov sidder pædagogen og den lille pige alene på hver deres række. Den voksne spørger om pigen kunne tænke sig, at de sad sammen. Hun takker pænt nej, og de bliver begge siddende. Så lige inden bussen kører, stiger et ældre par ind i bussen, som ikke kunne få plads i deres egen bus, og de sætter sig ved henholdsvis pædagogen og pigen.

Da de så steg af bussen og kom ind i parken greb pigen fat i pædagogen og sagde med et rigtigt gavtyvsblik:

- Jeg skulle nok have sagt ja til at sidde sammen med dig i stedet!

En gårdvagt opsøges i et frikvarter af en stærkt oprevet elev:

- Du, du, du... skynd dig, du må lige komme med ind i 7C, vi har et meget stort problem!
- Læreren skynder sig med eleven ind i klassen forberedt på væltede stole eller anden tumult, men mødes af ro og fordragelighed:
- Jamen, hvad er da problemet?
- Jo...vi skulle have haft 5 af de mælk med den orange kapsel, men vi har kun fået 4!

Drengen fra 1. klasse spørger gårdvagten::

- Hvem stemmer du på?
- Hvem jeg stemmer på?
- Ja, for jeg stemmer på OB!

Skolevalg

– også på Odense Friskole

Af: Michael Hoff

I hele Danmark blev der d. 2. februar 2017 afholdt skolevalg.

Skolevalg er en autentisk afholdt valghandling for elever i 8., 9. og 10. klasse, og i tre uger op til valghandlingen gennemgår eleverne et valgkampslignende undervisningsforløb, som giver mulighed for at arbejde tværfagligt mellem samfundsfag og dansk. De to fags faglige felter kan supplere hinanden og er med til at forberede eleverne på at deltage og tage medansvar i et samfund med frihed og folkestyre.

Som en del af forløbet blev der på torvet afholdt et godt gammeldags "forsamlingshus"-vælgermøde for vore 7.-10- klasser med deltagelse af 8 ungdomspartier: Venstre, Radikale, SF, Enhedslisten, Konservative, Alternativet, Socialdemokratiet og Liberal Alliance.

Hvert parti præsenterede kort deres mærkesager, hvorefter der var lagt op til spørgsmål fra salen, og al tvivl om vores unges engagement og interesse for samfunds-

spørgsmål blev gjort grundigt til skamme, mens de dygtige ungdomspolitikere måtte forholde sig til relevante og gode spørgsmål om bl.a. temaer som topskat, dødsbælp, atomkraft, kortere skoledag, uddannelsesstop og flygtninge.

Landsresultatet gav en overbevisende sejr til det borgerlige Danmark, som fik ikke færre end 55, 2 % af de unges stemmer.

Også på Odense Friskole blev der blåt flertal, men dog i et noget tættere kapløb mellem fløjene. Her følger resultatet fra Odense Friskole:

BLÅ BLOK 51,9 % RØD BLOK 48,1 %

Venstre	25.5
Det Konservative Folkeparti	17.9
Socialdemokratiet	15.1
Enhedslisten	14.2
Radikale Venstre	7.5
Liberal Alliance	7.5
Socialistisk Folkeparti	7.5
Alternativet	3.8
Dansk Folkeparti	0.9
Nye Borgerlige	0

Udedage

med børnehaveklassen

Af: Dorthe Stærmoser

Kalenderen viser sidst i april, varmere vinde blæser mod os, og det hele springer ud. Et sandt sansemæssigt bombardement, som vores børn i børnehaveklassen skal opleve, sammen med os og med hinanden.

Derfor har vi siden sidst i april været på tur om onsdagen. Turene har primært været til omkringliggende legepladser og Munke Mose, men også en tur til Egeskov.

Vi har haft skønne dage sammen i klassen og med vores parallelklasse.

Hver onsdag efter morgensang er vi gået fra skolen og ud i det pulserende liv. De dage, vejret har været rigtigt godt, har det været "med madpakken i snor". Der er meget, der skal fokuseres på, når man er mange på tur. Man skal holde sin makker i hånden, følge med og orientere sig. Det er en tur, som kræver stor opmærksomhed gennem trafik og lyssignaler, inden vi er fremme.

På turene får børnene mulighed for at lege på kryds og tværs de to klasser imellem. Der bliver spillet fodbold, stikbold og rundbold. Der bygges huler og leges far, mor og børn i krattet. Ja, sågar skole blev der leget en dag, hvor jeg som læreren kunne stå tilpas langt væk, men tæt nok på til at høre alt det, jeg "plejer" at sige blive formidlet af en 7 årig, ... det var sjovt og indsigtfuldt!!

I en af de parker, vi har besøgt nogle gange, er der en gammel bunker fra krigens tid. Den ligger på en høj fuld af brændenælder, så man skal udvise mod og styrke for at bestige højen. Vel oppe får fantasien frit løb: Mon der er en fange derinde? En mente bestemt at kunne skimte en derinde! Og kom der ikke en lyd? Der bliver snakket,

og børnene løber lidt frem og tilbage. Der laves mange sjove historier om mumier og zombier, og en dreng viser et friskt sår frem, som han fik af en hånd fra en Zombie, en hånd der pludselig rakte ud fra bunkeren!! Det får alle til at gyse, ja, nogle så meget at de resten af dagen spiller fodbold og holder sig på afstand af bunkeren.

Alt imens dette udspiller sig, er der en anden gruppe børn, som har fundet en stor grangren, som forsøges plantet i sandkassen, alt imens der leges: Nu er det jul. Der bliver danset om træet, sunget sange og leget far, mor og børn holder juleaften.

Der gynes, hoppes ned fra klatrestativerne, ja, alle er i gang stort set hele formiddagen, kun afbrudt af lidt at drikke og en mad.

Hvad får børnene så ud af disse dage? De får styrket deres i forvejen gode fællesskab, de får leget med nye venner, de får brugt deres krop på mange udfordrende måder. De prøver kræfter med udfordringer, som de ellers ikke ville tage op. De gør det, fordi deres kammerater gør det, og dermed er rollemodeller og garanter for, at det kan man godt klare. De er hele tiden i samtale

og kommunikerer. Om det så er på fodboldbanen eller i hulerne. De får set og mærket årstidernes skiften. Ser en solsort og hører dens fløjt, ser en påskelilje. De ser og mærker foråret tage over efter en lang vinter. Når vi går tilbage til skolen, er det oftest med en sang, der forplanter sig gennem rækken af børn. Vel hjemme igen snakker vi om alle de dejlige og nye ting, vi har oplevet. Det bedste er som regel, at vi har leget med vores gode venner, når vi spørger børnene. Adspurgt i klassen om, hvad de syntes om turene ud om onsdagen, var der kun begejstring at spore.

Børnene sagde: *"Det er dejligt i parken, der er meget plads og mange træer og en kæmpe fodboldbane. Sjovt at lege med 0.B., vi får nye venner. Uhyggeligt med den bunker. Det er så sjovt at bygge huler mellem buskene af grene, vi finder, og så kæmper vi med Zombier og leger så godt".*

Så gid der var flere onsdage i en uge. Vi vil frem til vores fælleslejr nyde de sidste onsdage ude og glæde os over at være sammen, inden 1. klasse kalder med de nye og spændende udfordringer, der venter her.

Udstillinger på Torvet

Af: Dorrit Iversen, Kirsten Sørensen og Michael Hoff

Torvet er på alle måder skolens central. Det er her, vi samles til morgensang, skolekredsmøder, forældremøder, diverse foredrag mm. men herudover bliver torvet også løbende brugt til elevudstillinger, når klasser har arbejdet med og produceret fine ting, som man gerne deler med andre.

I 1. a blev der tegnet tukaner som en tegnediktat. Derefter blev tukanerne malet med Caran Dache neocolor og baggrunden med Pasta Pastel.

De blev så flotte, at det blev besluttet, de skulle pynte på væggen på Torvet.

I 3. a havde de arbejdet med påsken i kristendom og billedkunst. Som en del af undervisningen fremstillede hver elev et krucifiks.

Materialerne var drivtømmer fra Vesterhavet og skidt, skrot og skrammel, som de selv havde haft med fra pulterkamre og udhuse, skuffer og skabe. Det var kasseret, men fik nu nyt liv, fordi børnenes forestillingsevne satte dem sammen til stærke udsagn.

Krucifikserne var oprindeligt en del af en messe om dåben og blev først udstillet i Odense Rådhus og i krypten under Odense Domkirke. Dernæst blev de hængt op på Torvet.

Ny fællesfaglig naturfagsprøve

Af: Lau Storm Jensen

Fra skoleåret 16/17 er den nye prøvestruktur for naturfagene trådt i kraft.

Den nye prøvestruktur består af en obligatorisk tværfaglig prøve for fagene biologi, geografi og fysik/kemi. Samtidig vil alle tre fag være til udtræk i den naturfaglige pulje. Den obligatoriske prøve er en mundtlig prøve, som tager udgangspunkt i elevernes egne problemstillinger. Rent praktisk skal eleverne i starten af april måned trække et af de emner, som er gennemgået i 8. og 9. klasse. Inden for det emne skal eleverne individuelt eller i grupper af højst tre udarbejde en problemstilling, som skal belyses under selve prøven.

De eventuelle skriftlige prøver ligger i den naturfaglige pulje sammen med mundtlig matematik og mundtlig idræt. Fra denne pulje udtrækkes en prøve, som afholdes i maj eller juni måned.

Den skriftlige prøve indenfor biologi, geografi og fysik/kemi afvikles på samme måde: En digital multiple choice prøve med en varighed på 30 min.

Målet med den ændrede struktur er at gøre undervisningen og ikke mindst prøven mere virkelighedsnær og meningsfuld for eleverne. Samtidig skal den nye prøve og mere projektorienteret undervisning medvirke til større elevinteresse og mere motiverede elever.

På Odense Friskole er vi godt i gang, med den nye prøvestruktur, da 9.C var oppe i den skriftlige fysik/kemiprøve, mens 9.B har afviklet den skriftlige biologiprøve. De obligatoriske prøver er netop i skrivende stund ved at blive afviklet, og foreløbig har lærer og elever gode erfaringer med prøven.

Sidste skoledag

Endnu en festdag, endnu en tradition – også i skolebladssammenhæng. Dejlige billeder af glade unge, der nyder en sjov dag sammen, før prøverne starter op

Medarbejdernyt

Vi byder velkommen til...

Bitten

Mit navn er **Bitten Lau**, jeg er 47 år og mor til Jeppe på 6 år, der går på Odense Friskole. Jeg har mange års erfaring i den frie skoleverden, idet jeg gennem næsten hele mit "lærerliv" har været ansat i fri- og efterskoleverdenen.

Jeg har været ansat på Nr. Lyndelse Friskole i samlet set 10 år og har desuden været efterskolelærer på Faaborgegnens Efterskole i 9 år. Jeg holder meget af det fællesskab, jeg har oplevet i begge de to skoleformer og ser netop dette som en af de store styrker i den frie skoleverden.

Jeg har fortrinsvis bevæget mig i udskolingene med fagene dansk og tysk, men har desuden haft bl.a. idræt og håndarbejde på mellemtrinnet. Jeg glæder mig rigtig meget til at skulle starte som lærer på Odense Friskole pr. 1.8.

Simon

Mit navn er **Simon Alexander Rye Jensen**. Jeg er 33 år og bor i Skibhuskvarteret med min kæreste Julie og vores to børn, Olivia på 4 og Svante på snart 2 måneder. Jeg er uddannet lærer fra Odense Lærerseminarium i 2011 og har arbejdet 6 år på Højby Friskole. Nu glæder jeg mig til at starte et nyt kapitel på Odense Friskole. Jeg har tidligere spillet en masse basketball og brænder i det hele taget for idræt, men er i øvrigt rigtig glad for at udfolde mine kreative evner i form af tegning og musik. Jeg ser frem til at møde nye kollegaer og elever, såvel som forældre.

Og så bød vi i december velkommen til...

Thomas Hestelund, som efter 16 år som lærer på Odense Friskole tiltrådte i stillingen som ny viceleder

Vi tager afsked med...

Her før sommerferien siger vi farvel til **Vibeke Lundaa**, som har været ansat som pædagog på Odense Friskole siden 1988. Vibeke stopper for at gå på pension. Med sine mange år i vores sfo, har hun naturligt sat mange spor i den udvikling, vores sfo har gennemgået siden sin spæde begyndelse. Vibeke har især stået i spidsen for mange af de musik- og teaterprojekter vores sfo har lavet. Uden Vibeke bliver det lidt mærkeligt og tomt efter sommerferien, men vi ønsker hende alt det bedste i sin nye pensionisttilværelse. Tusind tak for hendes kæmpestore indsats vores skole og fritidsordningen næsten 30 år.

Dette skoleår bliver det sidste for **Dorrit Iversen**, som går på efterløn til august 2017. Dorrit har været lærer på Odense Friskole siden 1980 og efterlader et stort tomrum på hele skolen og i særdeleshed i indskoling. Vi må vige pladsen for mand og børnebørn, og store som små vil savne Dorrit i lang tid, efter hun er stoppet. Vi siger tak til en dejlig kollega, og en superdygtig og omsorgsfuld lærer. Vi ønsker Dorrit held og lykke med sin nye tilværelse.

Og så tog vi allerede i skoleårets begyndelse afsked med...

Torsten Bo Christensen, som efter 13 år på Odense Friskole – heraf de sidste 7 som viceskoleleder – startede nyt job som skoleleder på Kertemindeegnens Friskole. Også en kæmpestor tak til ham for hans store bidrag til vores skole.

endnu flere lyse smil
endnu mindre bitterhed
endnu færre spark
til den der helt er slået ned
endnu mere "ja" - endnu mindre "nej"
endnu mere "vi" - endnu mindre "jeg"
lidt flere blomster på livets trange sti
og endnu flere bede at plante blomsten i!

ODENSE
FRISKOLE